

Quo Vadis Madriu?

Més d'11 anys després, la Vall del Madriu-Perafita-Claror segueix en els llimbs, gairebé inexistent en la política turística, cultural o patrimonial, gairebé inexistent en els pressupostos estatals o comunals. Tot el contrari del que hauria de ser

JOAN-MARC MIRALLES | ACTUALITZADA EL 02/12/2015 23:30

Les falles del Pirineu ja són, merescudament, Patrimoni Immaterial de la Humanitat. La candidatura encapçalada per Andorra, en la qual hi han participat també França i Espanya, ha aconseguit que es reconegui i es protegeixi finalment una de les tradicions més ancestrals de les nostres contrades, arrelada al cel i a la terra, a la ciència i a l'esoterisme: la celebració dels solsticis mitjançant la purificació pel foc. Una tradició que en el nostre país va estar al punt de desaparèixer, però que una colla de valents va anar recuperant a partir del 1987.

S'ha fet molta i bona feina, i després d'anys de lluita, el reconeixement i la inscripció a la llista de la UNESCO ha de ser una garantia per a la pervivència de la tradició, i fins i tot un impuls a la celebració perquè esdevingui un dels nostres atractius turístics més importants. A Berga, per exemple, la Patum, inscrita a la mateixa llista al 2005, ha esdevingut una festa multitudinària que atrau visitants i curiosos d'arreu del món. Aquí és important que els poders públics s'enganxin també a l'èxit fallaire i sàpiguen valorar i valoritzar com cal el que s'ha aconseguit.

A SENTIT COMÚ tenim ben clar que la nit de Sant Joan, la nit del foc, ha d'esdevenir ja un dels reclams més importants de la temporada cultural i turística estiuenca, i que es pot i s'han de construir moltes coses al seu voltant, conjuntament amb la resta de pobles i ciutats participants, a banda i banda de les nostres fronteres.

No podem caure en els mateixos errors que s'han estat cometent els darrers 11 anys amb un altre patrimoni, aquest cop de paisatge cultural, reconegut per la UNESCO com és la Vall del Madriu. El que en altres països representa una gran oportunitat per a tota la comunitat, esdevenint d'immediat un reclam turístic important, tot mantenint la preservació del patrimoni, aquí dóna tota la sensació de ser una maledicció. Més d'11 anys després, la Vall

del Madriu-Perafita-Claror segueix als llimbs, gairebé inexistent en la política turística, cultural o patrimonial, gairebé inexistent en els pressupostos estatals o comunals. Tot el contrari del que hauria de ser.

Les mancances actuals són enormes, des del pla de gestió inexistent fins a l'abandó institucional, passant per la desatenció constant que pateixen els cortalans. El que hauria de ser la joia del nostre país, un veritable atractiu turístic inamovible, una vall viva que mostrés al món, estació darrere estació, la interacció al llarg dels segles de l'home amb la natura en l'entorn dels Pirineus, és ara mateix un total desastre. Ni la pàgina web www.madriu-perafita-claror.ad funciona correctament, amb gairebé tots els enllaços donant un error 404 de pàgina no trobada, com a viva imatge del desinterès de les institucions que tenen responsabilitat en la seva gestió, començant pel Comú d'Escaldes-Engordany. Un comú que té el mateix color polític d'ençà de la declaració de la UNESCO i que mai ha cregut i mai creurà en ella, com s'ha demostrat al llarg dels anys.

Si realment volem un canvi en relació a la Vall, em sembla imprescindible un canvi en la majoria comunal a Escaldes-Engordany que impulsi, des de la força de tenir en el seu territori gairebé el 90% de la Vall, un canvi en la dinàmica existent fins ara.

Un canvi que a SENTIT COMÚ considerem inajornable, impulsant un veritable pla de gestió, buscant l'equilibri i la sostenibilitat, facilitant els mitjans necessaris als propietaris i cortalans per al manteniment del patrimoni, per en definitiva poder mostrar i mantenir com es mereix aquest bé cultural de la humanitat per a les generacions futures d'andorrans i de visitants.